

Sygn. akt IV U 153/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w (...)

sprawy G. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 lutego 2017 roku nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku.

Sygn. akt IV U 153/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. decyzją z dnia 24 lutego 2017 roku znak: (...) – na podstawie art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – odmówił G. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku.

W uzasadnieniu decyzji ZUS O/O. wskazał, że G. P. zgodnie z zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy przebywała na zwolnieniu lekarskim, ale Lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że w okresie od dnia 21 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku była zdolna do pracy.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. , G. P. wniosła odwołanie do Sądu Rejonowego w (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że nie zgadza się z decyzją lekarza orzecznika ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie - Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd ustalił, co następuje:

G. P. jest ubezpieczona. Odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od dnia 29.01.2017r. do dnia 28.02.2017r. Odwołująca G. P. otrzymała zaświadczenie (...) /K Seria (...) /K. W dniu 20.02.2017r., lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że po tym dniu za pozostały okres, za który zostało wystawione zaświadczenie o niezdolności do pracy, tj, do dnia 28.02.2017r. odwołująca nie jest niezdolna do pracy. (dowód: dokumentacja medyczna –k. 9-21, opinia –k.31-32; akta rentowe k:4.)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. P. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd poparł opinię biegłego, jako jasną, szczegółową i pełną.

Na wstępie Sąd musi podnieść, że zgodnie z art.476 § 2 kpc i art. 477⁹ § 1kpc, art. 477¹⁴ § 2 i KPC Sąd rozpoznaje odwołania od decyzji ZUS, to znaczy, że zakres i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza treść decyzji organu rentowego.

Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem jest ustalenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub ich wysokości. Odwołująca przedstawia w nim wszelkie okoliczności wiążące się z warunkami stawianymi przez ustawę dla przyznania lub ustalania wysokości świadczeń. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń, i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji. Tak wypowiedział się między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dn. 13.05.1999r., w sprawie o sygnaturze akt II UZ 52/99, publikowanej w OSNP 2000/15/601, konkludując: „W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych”

Zgodnie z art. 59 ust 1, 2, 7, 8 i 9 ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz.U. z 2016r., poz. 372) – Organ rentowy poprzez lekarzy orzeczników kontroluje prawidłowość orzekania w czasowej niezdolności do pracy. W przypadku nie stwierdzenia niezdolności do pracy wydaje decyzję o braku prawa do zasiłku.

Wskazać należy, iż zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, rekompensującym utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożności uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia - czy ubezpieczona była zdolna do pracy czy nie tylko w okresie od dnia 29.01.2017r. do dnia 20.02.2017r., ale także po tym dniu, za cały okres, za który zostało wystawione zaświadczenie o niezdolności do pracy, tj., do dnia 28.02.2017r.

W świetle przedstawionego materiału dowodowego, w tym dokumentacji lekarskiej, G. P. słusznie wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 24 lutego 2017 roku nr (...) i przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku.

Biegły neurolog wskazał w szczegółowej opinii (31-33), że 58letnia odwołująca była leczona od jesieni 2016r. ambulatoryjnie z powodu rwy kulszowej prawostronnej, nie była hospitalizowana ani nie rehabilitowana, gdyż

oczekiwała na rehabilitację, która została przeprowadzona w kwietniu 2017r. Biegła powołała się na dokumentację lekarską, z której wynikało, że w spornym okresie, odwołująca cierpiała na bóle promieniujące do prawej kończyny dolnej. Biegła skonstatowała, że na podstawie opisu badania Lekarza Orzecznika ZUS oraz faktu przebycia 6 dni wcześniej dodatkowego zabiegu wyłyżczkowania jamy macicy, była ona niezdolna do pracy.

Pełnomocnik ZUS nie kwestionował ani postanowienia Sądu z dnia 08.05.2017r., ani opinii biegłego z dnia 05.06.2017r. Pozostawił do decyzji Sądu wydanie orzeczenia (k.39).

Mając na uwadze powyższe - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa uwzględnił odwołanie (Dz.U z 2010, Nr 77, poz. 512 z późn.zm).

SSR Barbara Kokoryn